

vort faste Haab, at det høje Ministerium vil udvirke, at Fuldmægtigene paa Borgmesterkontorerne med Hensyn til Lønning og Ansættelsesmaade ligestilles med de i det nævnte Forslag til Lønningslov omhandlede Fuldmægtige.

Den 14. Marts 1909.

Allerærbødigst

Aage Faber, Aalborg.	V. Forum, Aarhus.	J. C. Christensen, Randers.	M. Herløv, Helsingør.
	A. Fritsche, Esbjerg.	G. la Cour, Esbjerg.	
Christian Møller, Odense.	J. C. Madsen, Odense.	O. Høegh-Guldberg, Aarhus.	V. Brennicke, Randers.

Jeg kan paa det bedste anbefale, at Borgmesterfuldmægtigene —, hvis de ikke indbefattes under Lovforslagets Udtryk: „Fuldmægtige hos Underretsdommere“ — udtrykkelig inddrages under Lovforslagets Bestemmelser. I Aarhus er Forholdet det, at de kommunale Forretninger tage saa stor en Del af min Tid, at jeg maa lade mine Fuldmægtige selvstændig varetage Skifte- og Auktionsforretningerne, saa at jeg kun har Tilsyn dermed. Derfor maa jeg ganske bekræfte, hvad i Andragendet anføres om Fuldmægtigenes selvstændige og ansvarsfulde Stilling, ligesom der med Hensyn til deres juridiske Kvalifikationer maa stilles mindst lige saa store Fordringer som med Hensyn til de hos de egentlige Retsbetjente ansatte Fuldmægtige.

Aarhus Borgmesterkontor, den 15. Marts 1909.

Drechsel.

Med Bemærkning, at her i Randers ere Forholdene ogsaa saaledes, at 1. Fuldmægtig selvstændig varetager Skifte- og Auktionsforretningerne under mit Tilsyn, kan jeg ganske tiltræde Borgmester Drechsels ovenstaaende Erklæring og maa paa det bedste anbefale det foreliggende Andragende.

Randers Borgmesterkontor, den 16. Marts 1909.

D. Swane.

Foranstaaende Andragende kan jeg medgive min bedste Anbefaling. Saafremt det i Andragendet nævnte Lovforslag ophøjes til Lov, og det derefter forbydes Fuldmægtige hos Underretsdommere og Retsskrivere at give sig af med private juridiske Forretninger, vil det formentlig vække Misfornøjelse, om det fremdeles skulde være Borgmesterfuldmægtigene tilladt at paatage sig saadanne Forretninger. Et Forbud herimod vilde imidlertid stille de paagældende meget uheldigt i økonomisk Henseende og vilde derfor ikke kunne gives, medmindre der blev tilsikret dem samme Lønnings- og Pensionsvilkaar som Fuldmægtigene paa de øvrige Retskontorer. Hertil kommer det i Andragendet fremhævede Forhold, at saafremt Borgmesterembederne ved en For-